केयंमायादेवानांवानराणांवाअसुराणांवाकुतोवाकस्मात्प्रयुक्ता तत्रान्यमायानसंभवति यतोममापिमोहोवर्तते अतःप्रायशोमत्स्वामिनः श्रीकृष्णस्यैवमायेयमस्तितिसंभावयति ॥ ३७ ॥ सवयसान्सखीनपि वयुनेनज्ञानमयेनचक्षुषा वैकुंठंश्रीकृष्णमेवापश्यत् ॥३८॥ एवंकृष्णरूपान्सामान्यतोज्ञात्वाकृष्णंदृष्ट्वाकृष्णापदेशेनविशेषतोज्ञातवानित्याह नैतइति अयमर्थःपाल्यमानास्तावद्वत्साऋषीणामंशाः पालाश्चदेवानामंशाइतितावदहंवेद्मि इदानींतुनतथा किंतु अस्मिन्भिदाश्रयेऽपित्वमेवभासि अतस्त्वंसर्वंपृथक्विविच्यकथंवृत्तमितिवदेत्युक्तेनप्रभुणावक्तानिगमात्संक्षेपतएवोक्तंवृत्तंबलोऽवैत्विदितवानित्यर्थः ॥ ३९ ॥ ततःकिंवृत्तमित्यपेक्षायामाह तावदिति वर्षेजातेआत्मनोमानेनत्रुट्यनेहसात्रुटिमात्रेणकालेन

केयंवाकुतआयातादैवीवानार्य्युतासुरी ॥ प्रायोमायाऽस्तुमेभर्त्तुर्नान्यामऽपिविमोहिनी ॥ ३७॥ इतिसंचिंत्यदाशार्होवत्सान्सवयसानपि ॥ सर्वानाचष्टवैकुंठंचक्षुषावयुनेनसः ॥ ३८॥ नैतेसुरेशाऋषयोनचैतेत्वमेवभासीशभिदाश्रयेऽपि ॥ सर्वंपृथक्कंनिगमात्कथंवदेत्युक्तेनवृत्तंप्रभुणाबलोऽवैत्॥ ३९॥ तावदेत्यात्मभूरात्ममानेनत्रुट्यनेहसा॥ पुरोवदब्दंक्रीडंतंददृशेसकलंहरिम्॥४०॥ यावंतोगोकुलेबालाःसवत्साःसर्वएवहि॥ मायाशयेशयानामेनाद्यापिपुनरुत्थिताः ॥ ४१ ॥ इतएतेऽत्रकुत्रत्यामन्मायामोहितेतरे॥ तावंतएवतत्राब्दंक्रीडंतोविष्णुनासमम्॥ ४२॥ एवमेतेषुभेदेषुचिरंध्यात्वासआत्मनि॥ सत्याःकेकतरेनेतिज्ञातुंनेष्टेकथंचन ॥ ४३॥ एवंसंमोहयन्विष्णुंविमोहंविश्वमोहनम् ॥ स्वयैवमायया‌ऽजोऽपिस्वयमेवविमोहितः॥ ४४॥ तम्यांतमोवन्नैहारंखद्योतार्चिरिवाहनि॥ महतीतरमायैश्यंनिहंत्यात्मनियुंजतः ॥ ४५॥

सकलंसानुचरंहरिंददर्श ॥ ४० ॥ दृष्ट्वाचव्यतर्कयदित्याह यावंतइतिद्वाभ्याम् मेमायाशये मायातल्पे ॥४१ ॥ मन्मायामोहितेभ्यइतरेकुत्रत्याः ॥४२॥ इतिवितर्कयन्नमुह्यदित्याह एवमितिद्वाभ्याम् एवमेतेषुभेदेषुचिरंध्यात्वासआत्मभूरितिपाठः ॥४३॥४४॥ ननुमायाश्रयस्यतस्यकुतोमोहइत्यतआह तम्यामिति महामायिनिभगवतिअन्यमायायाआवरणविक्षेपकत्वाभावेदृष्टांतद्वयमाह तम्यांतमिस्रायांरात्र्यांनैहारंहिमकणप्रभवंतमइव तद्धितार्थोपसर्जनस्यापितमसोनैहारमितिविशेषणंछांदसंतत्तमोयथापृथगावरणंनकरोति किंतु तत्रैवलीयते यथाचखद्योतार्चिरहनिपृथक्प्रकाशंनकरोति एवंमहतिपुरुषेयुंजतःपुंसः इतरानीचामायातथातत्रनकिंचित्करोति किंतुआत्मनिस्वस्मिन्नेवऐश्यंसामर्थ्यंनिहंतीति॥४५॥